

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

XX. Prophetia Danielis,

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

Theodor. in
Ezech. 34. 25.
Ezech. 37. 16.
28.
Hier. in Ezech.
37. 16.
Theodor. in
Ezech. 37. 23.
24.
Ezech. 34. 17.
28.

olim etiam Christianos quosdam esse affectatos conqueritur Theodoretus, & quos no-
vissime secutus est Grotius, Zorobabilem hic agnoscere malunt, Templumque Zo-
robabelis tempore instauratum per hæc verba exprimi censent: *Et dabo sanctificatio-
nem meam, sive juxta Hieronymum, Sanctuarium meum in medio eorum in perpetuum:*
deinde: *Et scient gentes, quia ego Dominus sanctificator Israel, cum fuerit sanctificatio mea
in medio eorum in perpetuum.* Certe Templum illud à Romanis excisum est, neq; perseve-
ravit in perpetuum. Egrege præterea demonstrat Theodoretus, minime Zorobabelis
temporibus convenire, quæ hic pollicetur Deus: *Erant in terra sua absque timore: tum:
Habitabunt confidenter absque ullo terrore:* postquam enim Babylone reversi sunt Judæi, cre-
bris insidiis appetiti, & apud Persarum reges perduellionis accusati sunt, ita ut Templi
& Urbis instauratio intermitteretur. Cum vero Urbis reparandæ licentiam deinde impe-
trarunt Nehemiæ temporibus, tanta illos incescit circumstantium populorum formido,
ut altera manu opus facerent, gladium altera tenerent. Addit deinde Theodoretus,
neque in Zorobabilem ipsum cadere, quæ hic de Davide commemorantur; nam
ἡμεῶν ὄνομα fuit, non Rex; nec fuit *princeps in perpetuum.* Potior ergo videtur senten-
tia Hieronymi, hæc ad Ecclesiam Christi Jesu, ipsiusque tempora accommodantis,
cum sanctitate imbutis piorum animis, Spiritu inter illos habitavit, non corpore so-
lum; positaque in eorum mentibus sede, Templum illic æternum sibi constituit. Quod
& penitus confirmat Paulus, cum sic Corinthios alloquitur: *Vos estis Templum Dei
vivi, sicut dicit Deus: Quoniam inhabitabo in illis, & inambulabo inter eos, & ero
illorum Deus, & ipsi erunt mihi populus.* Quæ cum scriberet, loca memorata Ezechie-
lis procul dubio animo versabat.

Ezech. 37. 1.
Hier. in Ezech.
37. 27.

1. Cor. 6. 16.

Prophetia
Danielis.

XX. *Illud in præfatione commoneo, inquit Hieronymus de Daniele, in Proœmio
Commentariorum, nullum Prophetarum tam aperte dixisse de Christo. Non enim solum scri-
bit cum esse venturum, quod est commune cum cæteris; sed etiam quo tempore venturus sit
docet, & reges per ordinem digerit, & annos enumerat, ac manifesto signa prænu-
tiant: quæ totidem fere verbis Theodoretus declaravit. Unde Porphyrius, qui Danielem sibi in-
fectandum proposuerat, non tam ventura dixisse illum, quam præterita narrasse jacta-
bat. Verum ejus impugnationem, testimonium veritatis esse, optime dictum est ab Hiero-
nymo. Deinde num & Jesu recentiorum dicit Libri Auctorem, qui tempus ejus aperte
prædixit? Nos itaque vaticinia ejus de Christo colligentes, à secundo ordiemur capite,
in quo symbolum Christi est, ejusque regni, lapis ille de monte sine manibus abscissus,
qui post comminutam statuum πολυμυθῶν in tantum excrevit montem, ut orbem uni-
versum completeret: quo regnum portendi docuit Propheeta, nullis unquam mutatio-
nibus obnoxium, sed æternum, & universa olim terræ regna, non ope humana, sed
Dei nutu & virtute eversum. Lapidis quidem typo Christum exprimi, & in Psal-
mis, & apud Isaiam, supra jam observavimus. Montis item specie cum adumbrari, in
Isaiæ secundo capite dictum est à nobis. Regni Christi æternitatem alio quoque loco
prædicat Daniel: *Potestas ejus, inquit, potestas æterna qua non auferetur, & regnum ejus
quod non corrumpetur:* prædicat & Michæas, cum ait: *Regnabit Dominus super eos in
monte Sion, ex hoc nunc & usque in æternum.* Unde Lucas de Domino Jesu: *Regnabit
in domo Jacob in æternum, & regni ejus non erit finis.* Universis quoque regnis excidio
futurum Psalmus secundus præcinit: *Reges eos in virga ferrea, & tanquam vas figuli
confringes eos:* & Isaias: *Gens & regnum quod non servierit tibi peribit, & gentes solitu-
dine vastabuntur.* In alia fuerunt opinione Judæi quidam, atque item Porphyrius,
qui montem illum magnum, à parvis initiis in tantam molem provectum, ad Israë-
liticam gentem referebant, quam in fine sæculorum ad summam amplitudinem eve-
ctum in, regnisque omnibus superiorem fore arbitrabantur. Verum præterquam quod
regnum illud in æternum fore perseveraturum dicere ineptum est, vanitas eorum præ-
terea coarguitur ex Berefith Rabba, & ex Midrasch Thehillim, & ex Aben Ezra, &
ex R. Selomoh, & ex R. Saadia, & ex R. Levi ben Gherfon, & ex Josephi Ja-
chiada Paraphrasi in Danielem, & ex Thalmude ipso, in libro Sanhedrin, capite un-
decimo; in quibus ista Danielis Messiaæ adjudicantur.*

Dan. 2. 34, &
35.

Isa. 2. 2.

Dan. 7. 14.

Mich. 4. 7.

Luc. 1. 31.

Psal. 2. 9.

Isa. 60. 12.

Dan. 7. 13, 14.

Posteriori Christi adventum spectat nobilissima illa Danielis prædictio, quæ con-
tinetur septimo capite: *Aspiciebam in visione noctis, & ecce cum nubibus caeli, quasi Fi-
lius hominis veniebat, & usque ad Antiquum dierum pervenit, & in conspectu ejus obtule-
runt ei. Et dedit ei potestatem, & honorem, & regnum: & omnes populi, tribus, & lin-
gue ipsi servient: potestas ejus, potestas æterna, qua non auferetur, & regnum ejus quod
non corrumpetur.* Hoc ipsum de Christo prænuuntiabat David cum diceret: *Dixit Do-
minus Domino meo, Sede à dextris meis, donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuo-
rum: & alibi: Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctam ejus, præ-*

dicans præceptum ejus. Dominus dixit ad me, Filius meus es tu, ego hodie genui te: postula à me, & dabo tibi gentes hereditatem tuam, & possessionem tuam terminos terra. Reges eos in virga ferrea, & tanquam vas siguli confringes eos. Et nunc Reges intelligite, erudimini qui judicatis terram, servite Domino cum timore, & exultate ei cum tremore. Hoc idem Ezechielis visum est, quod Danieli: Et super firmamentum, quod erat imminens capiti eorum: Ezech. 1. 26. quasi aspectus lapidis sapphiri similitudo throni, similitudo quasi aspectus hominis desuper. Visum est & Johanni in Apocalypsi: Et vidi, inquit, & ecce nubem candidam, & super nubem sedentem similem Filio hominis, habentem in capite suo coronam auream, & in manu sua falcem acutam. Ait alio loco Johannes, Verbum Dei se vidisse, sedens in equo albo, caput diadematis multis revinctum, celestibus exercitibus comitatum, gladium ore vibrans, quo gentes uturum est, ut pote ministrum iræ omnipotentis Dei, veste indutum inscripta hoc titulo, Rex Regum & Dominus dominantium. Ergo Paulus scribebat ad Ephesios, Jesum Dominum, postquam excitatus fuit ad vitam, ad Dei dextram in caelo fuisse collocatum, supra omnem potestatem & virtutem & dominationem, non hujus solum seculi, sed & futuri, omnibusque infra ejus pedes subjectis, caput Ecclesiae fuisse constitutum. Scribebat & ad Philipenses futurum ut in nomine Jesu omne genu flexeretur, celestium, terrestrium, & infernorum, ejusque gloriam gentes omnes agnoscerent. Nec absimilia sunt, quæ leguntur initio Epistolæ ad Ebræos. Ipse quoque Jesus verba Danielis, coram Caïpha, omnique impiorum confessu sibi arrogavit: *A modo videbitis Filium hominis sedentem à dextris virtutis Dei, & venientem in nubibus caeli.* Item quod ait Daniel, pervenisse Filium hominis ad Antiquum dierum, hoc de se non semel Jesus Dominus prædicavit, cum se ad Patrem vadere diceret. Addit Daniel, traditam Filio hominis potestatem ab Antiquo dierum: idem quoque sibi à Patre concessum Jesus nos docuit: *Data est mihi omnis potestas in caelo & in terra.* Quæ vero hic Filio hominis dominationis æternitas portenditur à Daniele, eadem & ab hoc præmonstrata est regno illi, cujus typus mons ille ingens fuit, ex lapidis fragmine ortus, in somnis Nabuchodonosori visus, quo Christum præsignificatum esse proxime ostendimus. Christianæ interpretationi Judaica consentit, Filium enim hominis hic descriptum, Messiam esse traditur in libro Sanhedrin, capite ultimo, & in Beresith Rabba, & in Midraſchi Thehillim. Ita intellexerunt R. Aben Ezra, & R. Selomoh Jarchi, ita Saadias Gaon, & R. Abraham Seba in Fasciculo Myrrha; ita denique Josephus Jachiades in Explanatione Danielis. Nec his tam absteritatus est Grotius, quominus alia omnia fingeret, & ut lapide illo, quo pedes statuae contriti sunt, sic Filio hominis Populum Romanum à Daniele signatum pertenderet, cui postquam singulas vaticinii partes utcumque accommodare conatus est, tum vero nubes illas, cum quibus venisse narratur Filius hominis, sic interpretatur, quasi ad significandam summam celeritatem & motum rapidum quo in omnes partes ferebatur, hæc posita sint. Quapropter dici vult venisse Filium hominis cum nubibus caeli, pro eo quod dici debuerat, tanquam nubes caeli. Cui approbando locum affert & quarto capite Jeremix: *Ecce quasi nubes ascendet, & quasi tempestas currus ejus.* Verum ut mittam præpositionis *cy* significationem, quæ nunquam deservit comparationi, quid fiet Ezechielis testimonio quod adduximus, in quo eadem ipsi in caelo visa referuntur, quæ vidit Daniel? quid illis Apocalypseos, in quibus Filius hominis nubibus insidens & caelo invehens describitur? quid illo Psalmi centesimi noni, & altero Pauli, in quibus Christus ad dextram Dei collocatur? quid illo denique Jesu ipsius, qui venturum se in nubibus caeli denuntiat? Profecto mirifica hæc Scripturum sacerorum consensio veram loci sententiam omnino aperit.

At omnem exceptionem superat splendidum & memorabile testimonium, capiti nono insertum, quo Danieli postfuturorum rerum noscendi avido Gabriel, non quaesita solum sequentium annorum mysteria, sed alia quoque longe abstrusiora declarat. *Septuaginta, inquit, hebdomades abbreviatae sunt super populum tuum, & super Urbem sanctam tuam, ut consummetur prevaricatio, & finem accipiat peccatum, & deleatur iniquitas, & adducatur justitia sempiterna, & impleatur visio & prophetia, & ungetur sanctus sanctorum.* His signari Messiam aio: nam noxarum absteritionem spondet, quod Messiae proprium munus esse constat. Justitia illa sempiterna Christus est, de quo in Psalmo septuagesimo primo: *Orietur in diebus ejus justitia, & abundantia pacis, donec auferatur Luna:* de quo apud Isaiam: *Judicabit in justitia pauperes, & arguet in aequitate pro mansuetis terra:* tum alibi: *Ego Dominus vocavi te in justitia: & rursum: In scientia sua justificabit ipse Justus servus meus multos: deinde: Propter Sion non tacebo, & propter Jerusalem non quiescam, donec egrediantur ut splendor justus ejus, & Salvator ejus ut lampas*

accendatur. Et videbunt gentes iustum tuum, & cuncti Reges inclinum tuum: & postea sic Christus ipse de se: Ego qui loquor iustitiam. Clarissime vero Jeremias: *Eccē dies veniunt, dicit Dominus, & suscitabo David germen iustum, & regnabit rex, & sapiens erit, & faciet iudicium & iustitiam in terra. In diebus illis salvabitur Juda, & Israel habitabit confidenter, & hoc est nomen quod vocabunt eum, Dominus iustus noster: vel juxta aliorum interpretationem: Dominus iustitia nostra.* Addamus & hoc Zacharia: *Eccē rex tuus veniet tibi iustus & salvator.* Ex his Paulus sic de Christo Jesu: *Qui factus est nobis sapientia à Deo & iustitia.* Implendam Christi temporibus prophetiam tradit Daniel, quod & de se Dominus Jesus tradit apud Matthæum: *Omnes enim Propheta & Lex usque ad Johannem prophetaverunt.* Sanctum sanctorum ungendum prædicit, hoc est Messiam futurum, sive Christum, sive ut veteres quosdam Interpretes dictionem hanc reddidisse notat alicubi Lactantius, *ἡλευθησῶν.* Inde Petrus Judæos increpitans Sanctum & Iustum appellat Christum Jesum. Sic & de eo Christiani in Actis: *Convenerunt vere in civitate ista adversus sanctum puerum tuum Jesum quem unxisti, Herodes & Pontius Pilatus: & Johannes in Epistola prima: Vos unctiōnem habetis à sancto.* Nec à nostra dicerep R. Mosis ben Nachman in loci hujus interpretatione sententia, aliorumve Judæorum, quorum opinionem exponit Hieronymus. Pergit Daniel: *Scito ergo & animadverte: Ab exitu sermonis, ut iterum edificetur Jerusalem usque ad Christum ducem, hebdomades septem, & hebdomades sexaginta due erunt, & rursus edificabitur platea & muri in angustia temporum.* Christum illum ducem, Cyrum esse putant R. Selomoh, & R. Joseph Jachiades; Nehemiam, Aben Ezra, Zorobabelem, Judæi recentiores plerique; quæ Rabbinica sapientia digna sunt. Nam manifesto post hebdomades novem & sexaginta futurus esse dicitur Unctus ille; quem si Cyrum esse dicas, vel Zorobabelem, vel Nehemiam, unde ducetur hebdomadum illarum numerandi initium? Præterea idem hic est Unctus, ac Sanctus sanctorum proxime memoratus: quod de Cyro dicere absurdum est, nec aliis satis convenit: quamvis enim sanctitudine floruerint Zorobabel & Nehemias, num iustitia æterna temporibus illorum orbem inducta est? num elix sunt vitiorum stirpes, & scelerum radix recisa est? Hæc autem in Messiam congruunt, verum piorum ducem, juxta hoc Isaïæ: *Eccē testem populi dedi eum, ducem ac præceptorem gentibus: & istud Jeremias: Et eris dux ejus ex eo.* Sed audire pergamus Danielem: *Et post hebdomades septuaginta duas occidetur Christus, & non erit ejus populus qui eum negaturus est: & civitatem & sanctuarium dissipabit populus cum duce venturo, & finis ejus vastitas, & post finem belli statuta desolatio. Confirmabit autem pactum multis hebdomada una, & in dimidio hebdomadis deficiet hostia & sacrificium: & erit in Templo abominatio desolationis, & usque ad consummationem & finem perseverabit desolatio.* Hæc à Christo Jesu notata sunt, cum ad Discipulos de excidio Templi verba faceret, & cum Emmaütiis viatoribus diceret: *Sic scriptum est, & sic oportebat Christum pati.* Porro redintegratio illa & confirmatio fœderis, pertinet ad Christum, quo sequestro fœdus sempiternum in futurum se pollicetur Deus, eumque ipsum in fœdus populi daturum se spondet. Quibus cum Christianam causam magnopere firmari Judæi intellexissent, pravis interpretationibus ea pervellere conati sunt. Igitur R. Saadias Gaon in Libro fidei, Messiam illum mactandum, signum esse vult eorum qui hoc tempore obtinebunt sacerdotium. Quasi post instaurationem Templi ulla fuerit Sacerdotum unctio. Deinde quis non intelligit, unum hic eundemque Messiam à Daniele signari, quem & Sanctum sanctorum, & Christum ducem appellat, & olim necandum esse prædicit? nam si tres diversi fuissent, & Sanctus sanctorum, & Christus dux, & qui necandus erat, distinxisset utique, neque errori causam præbuisset. Hinc refellitur & R. Selomoh, qui cruciandum Messiam, Agrippam esse statuit. Ineptior etiam Jachiades, qui Christum illum occidendum interpretatur Templum Cyri nutu restitutum, & olim excindendum: nam quis concedat Gabrielelem res obscuras Danieli exponentem, tam intricata, tam absorta metaphora usum, & tam variis interpretationibus opportuna? Quis ædem Deo consecratam, Christum; quis ejus destructionem, necem dictam putet? Christi quidem typus Templum esse potuit, & fuit; at Templi typus Christus haudquaquam fuit: scitum est enim rem significatam figura nobiliorem esse debere. Præterea proxime commemoratur futura illa Templi destructio: *Et civitatem, & sanctuarium dissipabit populus cum duce venturo, & finis ejus vastitas: & paulopost: Et erit in Templo abominatio desolationis.* Quid ergo attingebat *μεταφορικῶς ἢ ἀνίστασθαι* proponere, quod mox *ἰδρωτικῶς & σαρωτικῶς* enuntiaturus erat? Alia & saniora de totius hujus loci sensu opinati sunt vetusti illi Ebræi, quorum sententiam Hieronymus suis in Danielem Commentariis inferuit: nam & Iustitiam sempiternam, & Sanctum sanctorum, & Christum ducem, & Christum occidendum, unum idemque significare censuerunt, Messiam videlicet Patribus pro-

Isa. 63. 1.
Jer. 23. 5, 6.

Zach. 9. 9.
1. Cor. 1. 30.

Matth. 11. 13.

Lactant. libr. 4.
cap. 7.
Act. 1. 14.
& 4. 27.
1. Job. 2. 20.

Hier. in Dan.
9. 25.

Isa. 55. 4.
Jer. 30. 21.
Dan. 9. 26, 27.

Luc. 24. 46.

Hier. in Dan. 9.

missum. Quæ profecto priscis temporibus adeo pervulgata fuit & communi omnium consensu recepta interpretatio, ut in Libro temporum de hoc Danielis prædicto pronuntiaverit Africanus, *Nulli dubium esse, quin de adventu Christi prædictio sit.* Nec recentiores Ebræos complures hanc majorum suorum doctrinam tueri puduit.

African. apud Hier. in Dan.

XXI. Inter Osee vaticinationes imprimis celebratur illa: *Dies multos sedebunt filii Israël, sine rege, & sine principe, & sine sacrificio, & sine altari, & sine Ephod, & sine Osee, Theraphim. Et post hæc revertentur filii Israël, & quærent Dominum Deum suum, & David regem suum: & pævebunt ad Dominum, & ad bonum ejus, in novissimo dierum.* Re gem hunc David, Christum esse aio, qui avum suum nomine refert, & hic, & apud Ezechielem, & apud Jeremiam, uti supra non semel observavimus. Atque hunc ab Israëlitis quæsitum iri prædicit Propheta, postquam diu propriis religionis suæ ritibus, proprioque regimine caruerint. Hoc nunc fieri cernimus, illud ecquando futurum sit, novit Deus. Messiam quidem hic notari traditur in Thargum Jonathanis Uzielidæ, & in libro Beracoth Hierosolymitano, & apud Rabbinos plerosque. Quo vero tempore rege & sacrificiis, vel caruisse, vel carituros fore Israëlitas velit Propheta, disputant Interpretes. Quidam Salmanasaream deportationem intelligunt, hoc adducti Osee effato, quo Israëlitis inferendam ab Assyriis calamitatem prænuntians, dicturos eos ait, *Non est rex nobis, non enim timemus Dominum.* Judæos vero scribit Hieronymus ad Babylonicam captivitatem hæc referre, qua demum exemti patrias sedes repetierunt, Zorobabele duce, quem hic Davidis nomine indicari existimant. Atque hanc opinionem amplexi sunt Theodoretus & Theophylactus: amplexus est & Grotius. Alii tempora reditum illum consecuta hic intelligunt, quibus neque legitimos reges agnoverunt Israëlita, neque legitimos Sacerdotes, & Christum Jesum Davide prognatum, ejurata prisca religione, ducem secuti sunt. Nam quod prædicit Propheta futurum hoc *in novissimo dierum*, hoc ipsum habent Isaias, & Michas, cum de Christo aiunt: *Et erit in novissimo dierum, erit mons domus Domini præparatus in vertice montium: item Petrus ex Joële: Et erit in novissimis diebus, effundam de Spiritu meo super omnem carnem.* Alii denique, puta Hieronymus, Augustinus, Christianorumque bona pars, præsentem reliquiarum Judaicarum *Ἐσθραὶ* signatam putant ab Osee, qua tamdiu extorres jactabuntur, quoad Christi jugo colla submittant. Interpretationem hanc valde mihi probabilem, ac veri simillimam facit illud Pauli: *Cacitas ex parte contigit in Israël, donec plenitudo gentium intraret, & sic omnis Israël salvus fieret, sicut scriptum est: Veniet ex Sion, qui eripiat, & avertat impietatem à Jacob. Et hoc illis à me Testamentum, cum abstulero peccata eorum.* Quidam etiam varios illos Israëlitarum casus una ista pericope designari contendunt.

Osc. 1. 4. 5.

Osc. 10. 3.

Theod. & Theoph. in Osc. 3. Grot. in Osc. 3.

Isa. 1. 2.

Mich. 4. 1.

Joël 1. 28.

Act. 2. 17.

Rom. 11. 25, 26, & seq.

XXII. De Christo etiam agitur in istis Joëlis: *Filii Sion exultate, & letamini in Domino Deo vestro, quia dedit vobis Doctorem justitiæ.* Scio ambiguitatem inesse voci *מורה*, quæ & Doctorem & pluviam sonat, & quæ à nonnullis in posteriorem hanc significationem trahitur. Aliter Chaldaeus Interpres, aliter Septuaginta, & Vulgatus quoque. Aliud etiam suadet ipsa verborum convenientia, in quibus aptius est dicere Doctorem justitiæ, quam pluviam justitiæ. Idem suadet & Osee, cum ait de Christo venturo: *Tempus requirendi Dominum, cum venerit qui docebit vos justitiam.* Utrobique Doctor ille justitiæ, Christus intelligendus est. Sin vertere malis *pluviam justitiæ*, Christum nihilominus intelligito, qui & pluvie symbolo notatur in Psalmis: *Descendet sicut pluvia in vellus: ubi & istud subnectitur: Orietur in diebus ejus justitiæ.* Ita apud Malachiam Christus appellatur *Sol justitiæ*. Designari autem Christum hoc Joëlis loco sequentia ostendunt: *Et scietis quia in medio Israël, ego sum, & ego Dominus Deus vester, & non est amplius; & non confundetur populus meus in æternum. Et erit post hæc, effundam spiritum meum super omnem carnem, & prophetabunt filii vestri, & filia vestre: senes vestri somnia somniabunt, & juvenes vestri visiones videbunt: quæ quomodo sumenda sint, docet nos Petrus in Actis Apostolorum. Sed & R. Saadias Gaon in Libro fidei, & R. Machir in Pulvere Aromatico, alique Rabbiorum eruditissimi, hæc Messia temporibus accommodant. Quo & nos invitat illud quod paulopost subjicit Joël: *In monte Sion, & in Jerusalem erit salvatio, simile hujus apud Isaiam prædictionis de Messia: De Sion exibit lex, & verbum Domini de Jerusalem.* Consentienti huic Interpretum sententiæ contraire ausus est Grotius, recoctaque veteri quadam prædicti hujus interpretatione, quam Rufino tribui video, Doctorem illum justitiæ Isaiam esse statuit, nec aliis tamen rationibus approbavit, quam quod Isaiæ temporibus Prophetæ & Prophetides extiterint, ipsiusque Isaiæ filii vaticinationes ediderint. Quasi vel ante Isaiam, vel post illum, nulli inter Judæos Prophetæ fuerint, vel Prophetides. Majus autem & largius gratiæ cœlestis donum, ac sancti Spiritus infusionem pollicetur apud Joëlem Deus, quam priscis temporibus hominum generi concesserat, quod Isaiæ*

Prophetia Joëlis,

Joël 2. 25, & seq.

Osc. 10. 12.

Psalm. 76. 1.

Mal. 4. 2.

Joël 2. 27, 28.

Act. 2. 17.

Joël 2. 32.

Isa. 2. 3.